

44289-05-11
ת"צ

בבית המשפט לעניינים מינהליים

במחוז מרכז

המבקש:

שם טוב ארזי ת.ז. 025486564

מרחוב קריית שמונה 6 דירה 9, חולון

ע"י ב"כ עו"ד דורון ויינרייך ואו עו"ד רפאל בייפוס

מרח' התע"ש 24 כפר סבא ת.ד. 2131, 44425

טל': 09-7663307, 09-7446404 פקס: 09-7419091, 153-9-7446404

וכן ע"י עו"ד אייל רז ואו עו"ד גיא גלילי ואו עו"ד ירון ובר

מרח' ז'בוטינסקי 35 רמת גן, 52511

טל': 03-6137488, פקס: 03-6133565

(להלן: "המבקש")

נגד

המשיבה:

חברת מי מי שיקמה בע"מ ח.פ. 514035336

מרחוב ויצמן 58 חולון

(להלן: "המשיבה")

בקשה לאישור תובענה כתובענה ייצוגית

בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ולתקנותיו

בית המשפט הנכבד מתבקש כדלקמן:

1. לאשר כתובענה ייצוגית את התובענה המצ"ב **כנספח 1** לבקשה וכחלק בלתי נפרד ממנה (להלן: "התובענה"), זאת מכח סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "החוק") ומכח סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק, או לחלופין ולמען הזהירות בלבד - מכח סעיף 11 לתוספת השניה לחוק.
2. בהתאם לסעיף 4(א) לחוק, לקבוע כי למבקש קיימת עילה אישית בתובענה וכי הינה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, בהתאם להגדרתם להלן.
3. בהתאם לסעיף 8(א) לחוק, לקבוע כי נתקיימו התנאים לאישור התובענה כייצוגית.
4. בהתאם לסעיפים 10(א) ו-14(א)(1) לחוק, לאשר ולהגדיר את חברי הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה, בהתאם להגדרתם בבקשה זו או בכל דרך אחרת שביהמ"ש הנכבד ימצא לנכון.
5. בהתאם לסעיף 14(א)(2)(3) לחוק:
  - 5.1. לאשר את המבקש כתובע מייצג ואת עוה"ד דורון ויינרייך ואו רפאל בייפוס ואו אייל רז ואו גיא גלילי ואו ירון ובר כב"כ המייצגים את כל חברי הקבוצה.
  - 5.2. להגדיר את עילות התובענה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לקבוצה כמפורט בבקשה.
6. בהתאם לסעיף 14(א)(4) לחוק, לאשר את הסעדים הנתבעים בבקשה זו.

7. בהתאם לסעיף 22(ב) לחוק, לפסוק כי המבקש נטל על עצמו טרחה וסיכון במידה משמעותית, כי התובענה הביאה תועלת לחברי הקבוצה וכי הינה בעלת חשיבות ציבורית רבה ובהתאם לכך לאשר למבקש גמול ראוי הולם.
8. בהתאם לסעיף 23(ב) לחוק, לפסוק כי עסקינן בתובענה בעלת חשיבות ציבורית אשר הביאה תועלת רבה ומשמעותית לחברי הקבוצה המיוצגת, כי בהגשת ובניהול התובענה כייצוגית, ב"כ המבקש נטלו על עצמם הליך מורכב, טרחה רבה והוצאות רבות שהוציאו לשם כך ועל כן בהתייחס לדרך ניהולם את התובענה הייצוגית, ראויים באי כוחה של המבקש לשכר טרחה הולם וראוי.
9. להורות על פרסום הודעות בהתאם לסעיף 25 לחוק ולהטיל את האחריות לפרסומן ואת ההוצאות הכרוכות בכך על המשיבה.
10. לחייב את המשיבה בהוצאות משפט ושכ"ט עוה"ד בצירוף מע"מ כדין.
11. כל הטענות הנטענות בבקשה זו ובכתב תביעה נשוא הבקשה נטענות במצטבר ו/או לחלופין ו/או בהשלמה, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.
12. כל ההדגשות בבקשה זו אינן במקור, אלא אם צויין אחרת.

עיקרי בקשה זו בקליפת אגוז

13. עניינה של בקשה זו הינו בגביה בלתי חוקית מצד המשיבה, מעשרות אלפי לקוחותיה, בגין צריכת מים שחלקה דימיונית ומעולם לא נצרכה על ידם, זאת באמצעות מדי מים בבעלות המשיבה אשר מותקנים אצל לקוחותיה (להלן: "מדי המים").
14. בקליפת אגוז ייאמר כבר עתה, כי כמות המים שלכאורה עוברת ונמדדת במדי המים גבוהה בעשרות אחוזים לעומת הצריכה בפועל וזאת עקב סיבות שונות שתפורטנה להלן, ועקב כך מחוייבים לקוחות המשיבה בסכומים גבוהים ביתר, בגין כמויות מים בלתי מבוטלות שמעולם לא צרכו (להלן: "הגביה ביתר").
15. לקוחות המשיבה, שיש להניח שרובם אף לא שמו לב לכך, ממשיכים למלא את קופת המשיבה בממון רב שחלק משמעותי ממנו נצבר כתוצאה מגביה בלתי חוקית כאמור.
16. בדיקות שביצע המבקש, בדיקות מקצועיות של מומחה איסטלציה, תחקיר רלבנטי ומקצועי ביותר ששודר בתכנית הטלביזיה "כלבוטק" ב- 15.5.2011 ובתאריך 22.5.11 (להלן: "התחקיר" או "תכנית כלבוטק") וחוות דעתם המקצועית של מומחים בעלי שם וברי סמכא שהופיעו בה, באשר לסיבות לגביה ביתר, אינם מותירים כל ספק באשר למעשי ומחדלי המשיבה ולנוזק הרב הנגרם ללקוחותיה.
- צילום התחקיר מצ"ב **כנספת ב'** לתצהיר מומחה האינסטלציה המצ"ב **כנספת 2** לבקשה זו וכחלק בלתי נפרד הימנה.
- מעשים ומחדלים אלה עולים גם מדו"ח "בעיית מדידת מים" של המועצה הישראלית לצרכנות, המצ"ב **כנספת 3** וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.
17. התובענה הייצוגית הינה הדרך היחידה לרפא את מעשי ומחדלי המשיבה, לתת ללקוחותיה סעד מתאים וכפי שיפורט להלן, גם לחייב את המשיבה בפתרון ישים וזול שימנע המשך המעשים והמחדלים הללו.

הצדדים

18. המבקש :

המבקש הינו אזרח מדינת ישראל ומתגורר בחולון בדירה מספר 9 ברחוב קריית שמונה 6 (להלן: "הדירה"). המבקש הינו לקוח של המשיבה (מספר משלם: 25486564 מספר מד מים: 9433110, מס' זיהוי נכס: 19705600900).

תצהיר המבקש מצ"ב כנספת 4 וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.
חשבון מים של המבקש מצ"ב כנספת 4ב' וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.

19. המשיבה :

המשיבה הינה תאגיד מים הפועל עפ"י חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א 2001 (להלן: "חוק תאגידי מים וביוב") וממונה בין היתר על גביית התשלום בגין צריכת מים מתושבי חולון. דו"ח רשם החברות ביחס למשיבה מצ"ב כנספת 5 וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.

20. הקבוצה המיוצגת :

עשרות אלפי לקוחות המשיבה אשר מותקנים אצלם מדי המים של המשיבה ואשר המשיבה גבתה מהם גביה ביתר במהלך התקופה הרלבנטית כפי שיפורט להלן.

הבסיס העובדתי

21. המבקש מתגורר בחולון ברחוב קריית שמונה 6 דירה 9.

22. ביום ראשון, 22.5.11, לאחר שהמבקש צפה בתכנית כלבוטק מיום 15.5.11, פנה המבקש אל גיסו - מר רוני רוז'ה (להלן: "מר רוז'ה"), אשר הינו מומחה אינסטלציה במקצועו וביקש ממנו לבוא לבדוק איתו אם המונים במדי מים בבניין שלו, מסתובבים קדימה ומחייבים את דיירי הבניין בגין צריכת מים שלא צרכו בפועל.

23. המבקש ומר רוז'ה ירדו למטה, וביצעו את הבדיקה הבאה, זאת לאחר שמר רוז'ה בדק ווידא שאין כל נזילות מים, גלויות או סמויות בדירה (באותה העת אף אחד לא היה נוכח בדירה):

23.1. מר רוז'ה ביקש מהמבקש שייגש אל חדר האשפה שנמצא כ-5 מטרים מעמדת שעוני המים.

23.2. מר רוז'ה ביקש מהמבקש לפתוח ולסגור מספר פעמים את ברז המים שבתדר האשפה בעוד הוא מצלם את מד המים שבדירה. כפי שמר רוז'ה סיפר למבקש וכפי שהמבקש גם ראה מצילום שביצע מר רוז'ה, ניתן היה לראות בבירור שהמונה במד המים של הדירה וכן ביתר מדי המים באותה עמדה הסתובב קדימה באופן בו נמדדה "צריכת" מים (פיקטיבית) בשעונים.

23.3. מר רוז'ה הפנה את תשומת לב המבקש שהייתה תזוזה ברורה של המונה במדי המים שתאמה את מועדי הסגירה והפתיחה של הברז בחדר האשפה בו נמצא המבקש. כאשר המבקש לא פתח או סגר את הברז, המונים במדי המים לא זזו.

23.4. זאת ועוד: מר רוז'ה הפנה את תשומת לב המבקש שעם פתיחת הברז על ידו, היתה נסיגה קלה של המונה במד המים, בעוד שבעת סגירת הברז, המונה הסתובב קדימה בצורה משמעותית באופן בו נמדדה "צריכת" מים (פיקטיבית) בשעונים.

העתק מצילום הוידאו שערך מר רוז'ה מצורף כנספת 2א' לתצהירו המצ"ב.

24. לאחר הבדיקה דלעיל, מר רוזיה ביצע בדיקה נוספת במסגרתה ביקש משכן של המבקש המתגורר בקומה הראשונה לפתוח ולסגור ברוז בדירת המבקש, על מנת לבחון את ההשפעה על מד המים של הדירה. באותה העת, אף אחד לא היה בדירה.
25. בבדיקה ניתן היה לראות שעם פתיחת הברז על ידי השכן, המונה במד המים בדירת המבקש לא הסתובב כלל לאחור, ועם סגירת הברז, המונה במד המים הסתובב קדימה בצורה קלה יותר מעת פתיחת הברז בחדר האשפה אולם עדיין באופן בו נמדדה "צריכת" מים בשעונים.
26. מהבדיקות שנערכו עולה בבירור כי המבקש ויתר הדיירים בבניין מחויבים בפועל גם על מים שלא צרכו.
27. יום לאחר ביצוע הבדיקות המתוארות לעיל, בתאריך 23.5.2011 בשעה 07:00 לערך, מר רוזיה ביצע, בדיקה נוספת שבעת עריכתה אף אחד לא היה בדירת המבקש.
28. במסגרת בדיקה זו, מר רוזיה צילם את מד המים של דירת המבקש במשך מספר דקות, ולמרות שאף אחד לא היה בדירה ולא נצרכו בה מים, נחזו במהלך הבדיקה תזוזות של המונה במד המים המעידות על צריכת מים.
- העתק מצילום הוידאו שערך מר רוזיה במסגרת בדיקה זו נכלל **בנספח 2א'** לתצהירו המצ"ב.
29. באותו יום (23.5.2011) מר רוזיה חזר על הבדיקה האחרונה גם בשעה 16:00 לערך והתוצאה היתה זהה, קרי, למרות שאף אחד לא היה בדירת המבקש ולא נצרכו מים בדירה, מד המים של הדירה הסתובב והראה "צריכה" פיקטיבית.
30. מהבדיקות הנ"ל עולה באופן ברור וחד משמעי שפתיחת וסגירת ברזים בדירות ו/או בברזים לשימוש משותף משפיעה על כל מדי המים שבבניין, באופן בו המונים במדי המים של הדירות בבניין מסתובבים קדימה ומראים צריכה גם בגין מים שלא נצרכו בפועל וכתוצאה מכך דיירי הבניין מחויבים ביתר, גם עבור מים שלא צרכו.
31. יצוין כי מסקנה זו עולה בקנה אחד עם מסקנות תחקיר כלבוטק האמור, מסקנות אשר נתמכו גם בבדיקות מעבדה וחוות דעת של מהנדס מכון התקנים הישראלי.
32. למסקנה זהה מר רוזיה הגיע גם מבדיקות שעשה בבתיים נוספים בערים אחרות
33. זאת ועוד: עפ"י מיטב הבנתו המקצועית של מר רוזיה תופעת גביית היתר אינה בלעדית לדירת המבקש, אלא הינה תופעה הנפוצה בבתיים רבים.
34. לתופעה זו מספר השלכות:
- 34.1. חיוב ביתר בגין מים שלא נצרכו בפועל על ידי צרכן המים.
- 34.2. מדידת מים שגויה לרעת צרכן המים באופן בו הוא עלול לחרוג ממכסת המים המוקצית לדירה (לפי מספר הנפשות המתגוררות בה), דבר אשר יקנוס אותו במחיר גבוה יותר.
- 34.3. מדידת המים משפיעה באופן ישיר גם על החיוב בגין ביוב. גביית יתר במים תגרוור גם גביית יתר בתשלום עבור ביוב.
35. מתחקיר כלבוטק עולה תופעה רוחבית דומה של גביית יתר בגין מים שלא נצרכו. כך ניתן היה לראות בתחקיר, בין היתר, כי מדידת מים במדי מים בדירות שהברזים בהן היו סגורים, כתוצאה מפתיחת ברוז בדירה אחרת! התחקיר הראה גם כיצד נמדדו מים בצינור המוביל

לברז סגור בעת שנעשה שימוש בברז אחר המחובר לאותה מערכת. עפ"י התחקיר הדבר נגרם בין היתר בשל שינויי לחץ במערכת הצינורות. התחקיר מראה באופן שלא ניתן לעוררין כי התופעה חזרה גם בבדיקה במעבדה מאושרת של מכון התקנים. בבדיקה זו מוכיחה את קיומה של תופעת חיוב היתר בגין מים שלא נצרכו וזאת בשל מדידת מים שגויה המושפעת משינויי לחץ במערכת המים.

36. בהתאם לתופעה הנ"ל, כאשר יורד הלחץ בצנרת הבניין, חוזרים אחורה מים מהצנרת שבדירות השונות בבנין (שלא כתוצאה מצריכת מים ו/או נזילה באותן דירות). נסיגה זו של מים נעשית בספיקה נמוכה, אשר אינה נמדדת במד המים. כאשר לחץ המים בצנרת הבניין עולה, נדחסים בחזרה מים לתוך הצנרת שבדירות אלה. דחיסה זו נעשית בספיקה גבוהה מספיק על מנת שמד המים ימדוד אותה.

37. בתחקיר כלבוטק הוכח כי מד המים אינו מדייק במדידת מים הזורמים דרכו אחורה והוכחה **סטייה של כ- 25%!!!!**

38. למיטב ידיעת המבקש כפי שעולה מתחקיר כלבוטק, התקנת מכשיר "אל חוזר" הינה פתרון פשוט וזול לבעיה. מכשיר "אל חוזר" הינו שסתום מונע נסיגת מים כאשר הלחץ בצנרת הראשית קטן. נסיגה זו כאמור, אינה נמדדת במד המים.

הבסיס המשפטי

הבקשה והתובענה עומדות בקריטריונים הנדרשים כדי להיכנס לטרקלינו של חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006 :

39. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:
- "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית;"
40. סעיף 1 לתוספת השניה לחוק מונה בין העניינים שניתן להגיש בגינם תובענה ייצוגית:
- "תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו".
- סעיף 11 לתוספת השניה לחוק מונה בין העניינים שניתן להגיש בגינם תובענה ייצוגית:
- "תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר"
41. המשיבה 1 פועלת מכוח חוק תאגידי מים וביוב ומכוח רישיון לפעילות, אותו קיבלה לפי סעיפים 15(א) ו-111(1) לחוק זה, מהממונה על עניני החברות לשירותי מים וביוב, אשר מונה עפ"י סעיף 110 לחוק זה (להלן: "הרישיון").
42. מהאמור לעיל עולה כי הבקשה דנן נכנסת תחת כנפיו של סעיף 1 לתוספת השניה באשר המשיבה הינה "עוסק" ואילו המבקש הינו "לקוח".
43. בכל מקרה ולמען הזהירות בלבד ייטען כי ככל שח"ח ביהמ"ש הנכבד יקבע כי המשיבה איננה "עוסק", הרי לחלופין התובענה נשוא בקשה זו יכולה להיכנס תחת כנפיו של סעיף 11 לתוספת השניה כתובענה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין.
44. ברע"א 4556/94 **טצת נ' זילברשץ, מד"י מט(5) 774, 784-5** נקבע בין היתר כדלקמן:

"לתובענה הייצוגית כמוסד במשפט חשיבות מיוחדת להשגת תכליות אשר ידה של התביעה האינדיבידואלית אינה משגת. היא משרתת את אינטרס הפרט על ידי מתן תרופה לנזקו מקום שאלמלא צירף אליו חברי קבוצה נוספים, לא היתה כדאיות בהגשת תביעתו; היא משרתת אינטרס ציבורי, החותר להרתיע גופים כלכליים גדולים מפני הפרת החוק והמבקש לקדם ביתר הצלחה את אכיפתן של נורמות התנהגות שנועדו להגן על האזרח, ולמנוע ניצול לרעה של חולשתו כפרט. היא עשויה לקדם מטרות של יעילות בהליכים, אחידות בפסיקה ומניעת ריבוי תביעות..."

אין ספק כי הפרשה נשוא הבקשה דנן נכנסת תחת ההגדרה דלעיל.

עשיית עושר ולא במשפט

45. הוראות סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר"), הקובע:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן: "הזוכה") שבאו לו מאדם אחר (להלן: "המזוכה"), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

46. פרופ' דניאל פרידמן דן בספרו דיני עשיית עושר ולא במשפט [כרך ב] (מהדורה שניה, תשנ"ח) הוצ' אבירם, בנושא השבת כספי מס שנגבה שלא כדין, או בחוסר סמכות. פרופ' פרידמן קובע, כי מס אשר נגבה שלא כדין או בחוסר סמכות יושב למשלם (בין אם הוא חברה או שהוא גורם פרטי), על אף שהמשלם ידע כי התשלום נגבה ממנו שלא כדין.

47. בית המשפט העליון קיבל את גישתו העקרונית של פרופ' פרידמן ופסק השבה במקרים בהם נגבה מס ביתר על ידי הרשות. בבר"ע 2824/91 עיריית חיפה נ' לה נסיונל (טרם פורסם, אוזכר בספרו של ד' פרידמן), קבע כב' הנשיא שמגר כי כאשר נהגה העירייה ברשלנות רשאי האזרח לתבוע השבת ארנונה שנגבתה ביתר.

48. ברע"א 7669/96 עיריית נהריה נ' זקס, פ"ד נ"ב(2) 214, קבע בית המשפט העליון הנכבד, בהסכמת כב' הנשיא א. ברק, כי הלכת עיריית חיפה נ' לה נסיונל היא הלכה תקפה ויש הצדקה לאפשר תביעה להשבת ארנונה ששולמה ביתר, כאשר העירייה נהגה ברשלנות. בית המשפט העליון אף ציין כי במקרים כגון אלה ראוי היה שהרשות תחזיר את מה ששולם ביתר גם ללא התדיינות.

49. עמדתו העקרונית של פרופ' פרידמן, התקבלה בפס"ד נוספים בהם הורה ביהמ"ש על השבת סכומי אגרה מסים והיטלים. ראה ת.א. 600/96 ינובר משה ואח' נ' מדינת ישראל - משרד המשפטים, (טרם פורסם), ה"פ 177223/98 פרץ אברהם בע"מ נ' עיריית חולון, (טרם פורסם).

50. בעמ"נ (עניינים מינהליים י-ס) 227/04 פרץ בוני הנגב - אחים פרץ בע"מ נ' עיריית בית שמש (מיום 26.1.05 - לא פורסם) פסקה כב' הש' יהודית צור כך:

"נקודת המוצא לדיוננו היא כי רשות שגבתה מהאזרח כספים שלא כדין חובה עליה להשיבם, זולת אם מתקיימות נסיבות בהן יעלה בידה להצביע על הגנות מיוחדות, המצדיקות הימנעות מהשבה. ההגנה על קניינו של הפרט הינה חוקתית (לפי סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו), חריגה מעקרון ה תתאפשר רק במקרים

חריגים... מבחינת המשפט המינהלי, נקודת המוצא הינה כי רשות ציבורית צריכה לפעול בגדר סמכותה בסבירות ובהגינות ולפיכך אם גבתה כספים מהאזרח שלא כדין, מוטל עליה להשיבם..."

51. כתוצאה מהתנהלות פסולה זו של המשיבה התעשרה המשיבה "שלא על פי זכות שבדין" כאמור בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט.

52. חוק עשיית עושר ולא במשפט חל גם ביחסים שבין האזרח לבין הרשות המקומית, והוא מקים חובת השבה של כספים שנגבו ביתר גם כאשר הטעות נוגעת לקבוצה גדולה של אנשים כבענייננו. עמד על כך, למשל, פרופ' ד. פרידמן בספרו "דיני עשיית עושר ולא במשפט", מהדורה שניה, כרך ב', בעמ' 636:

"גם עובדה, כשלעצמה, כשהטעות נוגעת למספר רב של בני אדם, איננה צריכה לשמש מכשול להשבה. מדובר בגביית כספים שלא כדין, שנעשתה ע"י רשות ציבורית, המצווה להקפיד על רמת התנהגות גבוהה ועל כך שגביית המס תעשה בצורה הוגנת ונאותה... שלילית זכות ההשבה במקרי תשלום מס שאיננו מגיע, משמעותה שמוטל על האזרח לבדוק כל דרישת תשלום המופנית אליו מצד השלטון. בדיקה כזו עשויה לחייב קבלת ייעוץ משפטי ובמקרים רבים תהיה כרוכה בהוצאות. ספק אם ניתן להצדיק מדיניות משפטית הקובעת עיקרון זה. נראה שגם מנקודת ראותן של הרשויות יש לחתור למצב שבו יחוש האזרח שהשלטון נוהג עימו ביושר, בידעו שאם יתברר כי נפלה טעות יחזר לו כספו".

53. עמד על כך גם כבוד השופט ד"ר עמירם בנימיני בבש"א (ת"א) 31032/06 סריגי שלום ומלכה בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו (נבו, מיום 15.7.09), פסקה 37 (2009) (להלן: "עניין סריגי שלום ומלכה"):

"עילת התביעה של המבקש מבוססת על חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט - 1979. הכלל הוא שרשות ציבורית מחויבת להשיב תשלומי חובה שגבתה שלא כדין מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט".

הפרת חובה תקוקה

54. סעיף 63 (א) לפקודת הנזיקין קובע כדלקמן:

"63. מפר חובה תקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו".

55. בתנאי הרשיון לפעילות חיונית ופעילות נוספת המוענק לתאגידי המים ע"י מינהל המים והביוב ברשויות המקומיות נקבע כדלקמן:

- 55.1. "על בעל הרשיון למלא אחר כל הוראות החוק הרשיון, התקנון, הכללים, ההנחיות וההוראות כפי שייקבעו מעת לעת על ידי הממונה. הוראות התקנון, הכללים, ההוראות והנחיות הממונה יחשבו כתנאי מתנאי הרשיון לענין סעיף 20 ופרק ט' לחוק".
- 55.2. " בעל הרשיון ימכור ויספק מים ברציפות וביעילות, בכמות ובאיכות, שיקבעו לפי הוראות החוק מעת לעת. הנחיות אלו לרבות הנחיות הממונה יחשבו כתנאי מתנאי הרשיון לענין סעיף 20 ופרק ט' לחוק"
56. על פי סעיף 3(א) לחוק מדידת מים, התשט"ו-1955) המשיבה מחוייבת לספק מים לכל צרכן על פי מדידה והיא מפרה הוראה זו בגביית תשלום עבור מים שלא סופקו ושלא כמורה "נמדדו".
57. המשיבה במעשיה ובמחדליה כפי שעולה מהמפורט לעיל ולהלן, הפרה את החובות החקוקות דלעיל. עוולת הפרת חובה חקוקה נמנית על עוולות המסגרת, אשר המאפיין העיקרי הייחודי להן הוא שהמחוקק הותיר בידי בית המשפט את עיקר המלאכה לצאת תוכן לתוך המסגרות הכלליות הנועדות לעוולה זו. עמד על כך בית המשפט העליון בצינינו:
- "יסוד החיוב בעוולה זו הוא ב'פירוש כוונת המחוקק' בחיקוק פלוני, חוץ לפקודה, ונראה בעליל כי רב לו ידו של ביהמ"ש ביצירת חביות". ד"נ 66/6 שחאדה נ' חילו, פ"ד כ(4) 617. וראה גם: י.אנגלרד, א. ברק, מ. חשין, דיני הנזיקין-תורת הנזיקין הכללית, ג. טדסקי עורך, מהדורה שניה, תשל"ז, י"ל מאגנס, האוניברסיטה העברית 104.
58. סעי' 44 לתקנות מדידת מים (מדי מים), תשמ"ח-1988 **קובע כדלקמן** :
44. (א) ספק מים חייב למסור מד מים המותקן ברשת המים שברשותו לבדיקה ולכיול במבדקה, כדלקמן:
- (1) מד מים רב-סילוני בגודל 10 מ"ק ומעלה ומד מים מהירותי-וולטמן יימסר לבדיקה ולכיול לפחות אחת לשנתיים;
- (2) מד מים רב-סילוני בגודל 1.5 מ"ק עד 5 מ"ק יימסר לבדיקה ולכיול לפחות אחת לשלוש שנים;
- (3) מד מים רב-סילוני עם הנעה מגנטית, בגודל 1.5 מ"ק עד 2.5 מ"ק יימסר לבדיקה ולכיול לפחות אחת לחמש שנים.
- (ב) הוראות תקנת משנה (א) יחולו על תאגיד צרכן לגבי מדי המים של המשתמשים במים הנמנים עליו, אולם רשאי נציב המים, במקרים מיוחדים ומנימוקים שיפורטו, לפטור תאגיד צרכן מן החובה האמורה לעיל או להאריך את התקופה כאמור.
- במעשיה ובמחדליה המשיבה הפרה חובה חקוקה בכך שלא קיימה כסדרן את הבדיקות התקופתיות של מדי המים לפי התקנות למדידת מים שלעיל.